

ק"ט:

עין משפט
ג' מצוה

הגוול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) ממחוט טו. נדה סז.
(ב) ג' רש"י מפניט טו.
ד"ה ק"ט. (ג) ס"ח.
טו"ה. ד' נ"ח: למ"ה.

הגהות הב"ח
(א) נ"ב טו"ו ובגדים:
(ב) שם ורח"ל למחט:
(ג) רש"י ד"ה טו"ו ואריג
והני לרח"ל דלמחט:

גליון הש"ס
ג"כ ולא יטיל יתר מן
שלה חובין. מפניט טו"ו
הפע"ו מ' נגלה דלמחט
לחן מוכס: שם אפ"ה
ואתו"ו ח"ו וט"ו וז'
מחוט דף ע"ו ע"ה וט"ו
זה פירושלמי פ"ג דסוכה
הלכה מ': שם א"ב ע"ה
לחן מלא סח"ב. ט"ו וז'
חל"ן ד' ל"ה ע"ה:

לענין רש"י
יפ"ה"ן [פ"ה"ן]. ח"ס.
ליצ"ה"ן [ליצ"ה"ן]. נ"ח.
ליצ"ה"ל [למ"ה"ל].
פ"ה"ן [פ"ה"ן].
ט"ו"ה"ש [ט"ו"ה"ש].
ח"ו ע"ב. ט"ו"ה"ש.
[ט"ו"ה"ש]. ג"ל"ן [ג'ל].
פ"ה"ן [פ"ה"ן]. פ"ה"ש
[פ"ה"ש]. ד"ה.
ד"ו"ה"ש.
[ד"ו"ה"ש]. ח"ה"ה.
[ש"ה"ה]. ח"ה"ה.
[ש"ה"ה]. ח"ה"ה.
[ש"ה"ה]. ח"ה"ה.
פ"ה"ה.

הדרן עלך הגוול בתרא
וסליקא לה מסכת בבא קמא

הגוול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

שמואל או עשה מהן בגדים לוקחין: **הספא טווי שקלין בגדים**
מכעיא. הא אין בגדים א"כ טוואן: **נמטי.** לבדין פליטרי"ש
בלע"ז ואין שם טווי: **פקילועין.** רמז"ו"ש בלע"ז שמקלע מן העור
סביב: **וספלושין.** למר המלוש מן העור: **למר העולה מן שטף**
המים שלו. דלכר מועט הוא
ואפקורי מפקר ליה: **קלרע שמיס**
וקלרע שקיל ליה. הכוכב נקרא
קלרי בלשון ארמי וקלרע שהוא
מקלר מן הכגד חיוב שקיל ליה ודדיה
הוא: **הכל עולין למנין סלמא.** אותן
שלא מוטיין אס לא קלנן הכוכב עולין
למדת מלא קשר גודל שלר"ך להרחיק
אח תכלת של צ"ית משפת הכגד
במסכת מנחות (דף מ"ג). **קפיד**
עלייהו. ונוטין: **מלא המחט.** מלא
אורח המחט: **וחון למחט.** שכל זמן
שאין מן החוט אלא מלא המחט
מזומנס אין יטיל למחטו בצגד:
בכרייתא גרסין **ומעליה שפ"ה**
מחט מג' על ג' לסיכא. חבין
שפירשו למעלה: **פחות מלאן למאי**
חוי. הא אין יטיל להפוך המחט
ולמחוטו: **מגייר.** שיר"ה בלע"ז וט"ו
הוא שיש בו פגומת הרבה וקוללס
מהר: **הנספק במגייר.** פסקי ע"ס
שהען ארזן ופוסקו: **מקדת.** טרייר"ה
והיולא משם דק כעפר: **ריטעי.**
פליי"ה: **והנכר במגייר.** דק דק
שהיא משנת במקום חתן דק כעפר:
חד הוא דאיכא. ורמתי היא ומשרת
שפ"ה גסין: **מפסי אכניס.** מרבע
אומן ומחליק אומן: **מפסי אילנות.**
כשיש בהן ענפים יותר מדאי קולן
אחת מבינתיים והיינו פיסוק לשון
דילוג והרמזה: **ניקוף שיין** שהיגא
כמו ונקף סכ"י היער בצבול (ישעיה
י): **היגא.** סנה: **ומנכשי זרעיס.**
נוטלים ירקות מביניהם: **ועודרי**
ירקוס. כשהן מחופות יותר מדאי
נוטל אחת מבינתיים כדי שיהא מקום
להרחיב ולהתפשט: **חוי.** שחם של
תבואה חטין ושערין בעודן ירק:
מחא מפסיא. מקום בהמות הוא
ורחימן למרעה טוב:

הדרן עלך הגוול בתרא
וסליקא לה מסכת בבא קמא

הדרן עלך הגוול בתרא

ולא יטיל בו יותר משלשה חובין ולא יסרוק
הבגד לשתיו אלא לערבו ומשויהו לארכו
אבל לא לרחבו ואם בא להשוותו עד מפה
רשאי אמר מר שני חובין והאגן תנן שלש
לא קשיא הא באלימי והא בקמיני: ולא יסרוק
הבגד לשתיו אלא לערבו והתניא איפכא לא
קשיא הא בגלימא הא בסרבלא: ולא יטיל בו
יותר משלשה חובין בעי רבי ירמיה * א' אמטווי
ואתווי חד או דלמא אמטווי ואתווי תרי תיקו:
ומשויהו לארכו אבל לא לרחבו והתניא
איפכא לא קשיא הא בגלימא הא בהמוני
ת"ר * אין לוקחין מן הסורק מוכין מפני שאינו
שלו יבמקום שנהגו להיות שלו לוקחין
יובבל מקום לוקחין מהן כר מלא מוכין וכסת
מלאה מוכין מאי מעמא קננהו בשניו ת"ר
אין לוקחין מגרדי לא אירין ולא גירין ולא
פונקלין ולא שיורי פקיעות אבל לוקחין מהן
בגד מנומר ערב ושתי טווי ואריג אמרי השתא
טווי שקלי ארוג מבעיא מאי אריג תיכי ת"ר
אין לוקחין מן הצבע לא אותות ולא דוגמות
ולא תלושים של צמר אבל לוקחין מהן בגד
צבוע טווי * בגדים השתא טווי שקיל בגדים
מיבעיא מאי בגדים נמטי ת"ר הנותן עורות
לעבדן הקיצועין והתלושין הרי אלו של בעל
הבית והעולה ומשטף במים הרי אלו שלו:
אם היה שחור [וכן]: א"ר יהודה * קצרא
שמייה וקצרא שקיל ליה אמר רב יהודה יהבל
עולין למנין תכלת ויצחק ברי קפיד עליהו:
החייט ששייר (מן) [את] החוט כו' וכמה
לחפור אמר רב אסי מלא מחט * חוץ למחט
* איבעיא להו מלא מחט וחוץ למחט כמלא
מחט או דלמא מלא מחט וחוץ למחט משהו
ת"ש דתניא החייט ששייר את החוט פחות
מכדי לחפור בו ומטלית שהיא פחותה
משלש על שלש בזמן שבעל הבית מקפיד
עליהן הרי אלו של בעל הבית אין בעל
הבית מקפיד עליהן הרי אלו שלו אי אמרת
בשלמא מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט
פחות מוכאן חזי לסיכתא אלא אי אמרת מלא מחט
וכאן למאי חזי אלא ש"מ מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט
מה שהחרש כו': ורמינהי מה שהחרש מוציא במעצד והנפסק במגירה הרי
אלו של בעל הבית והיוצא מתחת מקדה ומתחת רהיטין והנכר במגירה הרי
הרי אלו שלו אמר רבא באתרא דתנא איכא תרתיה חציני לרבותי קרי לה כשיל ולוטרתי קרי לה מעצד
באתרא דתנא ברא חד הוא דאיכא וקרו לה מעצד: ואם היה עושה אצל כו': ת"ר מסתתי אבנים אין בהם
משום גול מפסגי אילנות מפסגי גפנים מנקפי היגי מנכשי זרעיס ועודרי ירקות בזמן שבעה"ב מקפיד עליהם יש
בהן משום גול אין בעל הבית מקפיד עליהן הרי אלו שלו א"ר יהודה כשות וחזו אין בהם משום גול
באתרא דקפדי יש בהן משום גול אמר רבינא ומתא מחסיא אתרא דקפדי הוא:

הדרן עלך הגוול בתרא

וסליקא לה מסכת בבא קמא

ולא יטיל בו יותר משלשה חובין ולא יסרוק
הבגד לשתיו אלא לערבו ומשויהו לארכו
אבל לא לרחבו ואם בא להשוותו עד מפה
רשאי אמר מר שני חובין והאגן תנן שלש
לא קשיא הא באלימי והא בקמיני: ולא יסרוק
הבגד לשתיו אלא לערבו והתניא איפכא לא
קשיא הא בגלימא הא בסרבלא: ולא יטיל בו
יותר משלשה חובין בעי רבי ירמיה * א' אמטווי
ואתווי חד או דלמא אמטווי ואתווי תרי תיקו:
ומשויהו לארכו אבל לא לרחבו והתניא
איפכא לא קשיא הא בגלימא הא בהמוני
ת"ר * אין לוקחין מן הסורק מוכין מפני שאינו
שלו יבמקום שנהגו להיות שלו לוקחין
יובבל מקום לוקחין מהן כר מלא מוכין וכסת
מלאה מוכין מאי מעמא קננהו בשניו ת"ר
אין לוקחין מגרדי לא אירין ולא גירין ולא
פונקלין ולא שיורי פקיעות אבל לוקחין מהן
בגד מנומר ערב ושתי טווי ואריג אמרי השתא
טווי שקלי ארוג מבעיא מאי אריג תיכי ת"ר
אין לוקחין מן הצבע לא אותות ולא דוגמות
ולא תלושים של צמר אבל לוקחין מהן בגד
צבוע טווי * בגדים השתא טווי שקיל בגדים
מיבעיא מאי בגדים נמטי ת"ר הנותן עורות
לעבדן הקיצועין והתלושין הרי אלו של בעל
הבית והעולה ומשטף במים הרי אלו שלו:
אם היה שחור [וכן]: א"ר יהודה * קצרא
שמייה וקצרא שקיל ליה אמר רב יהודה יהבל
עולין למנין תכלת ויצחק ברי קפיד עליהו:
החייט ששייר (מן) [את] החוט כו' וכמה
לחפור אמר רב אסי מלא מחט * חוץ למחט
* איבעיא להו מלא מחט וחוץ למחט כמלא
מחט או דלמא מלא מחט וחוץ למחט משהו
ת"ש דתניא החייט ששייר את החוט פחות
מכדי לחפור בו ומטלית שהיא פחותה
משלש על שלש בזמן שבעל הבית מקפיד
עליהן הרי אלו של בעל הבית אין בעל
הבית מקפיד עליהן הרי אלו שלו אי אמרת
בשלמא מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט
פחות מוכאן חזי לסיכתא אלא אי אמרת מלא מחט
וכאן למאי חזי אלא ש"מ מלא מחט וחוץ למחט כמלא מחט
מה שהחרש כו': ורמינהי מה שהחרש מוציא במעצד והנפסק במגירה הרי
אלו של בעל הבית והיוצא מתחת מקדה ומתחת רהיטין והנכר במגירה הרי
הרי אלו שלו אמר רבא באתרא דתנא איכא תרתיה חציני לרבותי קרי לה כשיל ולוטרתי קרי לה מעצד
באתרא דתנא ברא חד הוא דאיכא וקרו לה מעצד: ואם היה עושה אצל כו': ת"ר מסתתי אבנים אין בהם
משום גול מפסגי אילנות מפסגי גפנים מנקפי היגי מנכשי זרעיס ועודרי ירקות בזמן שבעה"ב מקפיד עליהם יש
בהן משום גול אין בעל הבית מקפיד עליהן הרי אלו שלו א"ר יהודה כשות וחזו אין בהם משום גול
באתרא דקפדי יש בהן משום גול אמר רבינא ומתא מחסיא אתרא דקפדי הוא:

הדרן עלך הגוול בתרא

וסליקא לה מסכת בבא קמא

קמו א מ"י פ"ו מהל'
גניבה הל' ט סג'
עשין פה טושיע ח"מ ס'
שח פטי יו:
קמח ב ח"י סס טור
ש"ע סס פטי יו:
קמס ג מ"י סס טושיע
סס פטי יו:
קג ד טושיע ח"מ ס'
פטי יו:
מוסף רש"י
קצרא שמייה. ק"ה. ק'
שם בלשון יתעלה וס'
סוכין. שחמתי לתרים על
שם שמקלרין כגדי למר
שדוכסין אותן בגליון
מ"ס. שקרין פולגריה
והיינו דמתרמקין עין רובל
(ש"ב יו) ע"ה קלרע
(תוספות כ"ג).
הדרן עלך מסכת בב' ק

הדרן עלך הגוול בתרא

וסליקא לה מסכת בבא קמא

